

TARYBOS DIREKTYVA 2014/87/EURATOMAS**2014 m. liepos 8 d.****kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/71/Euratomas, kuria nustatoma Bendrijos branduolinių įrenginių branduolinės saugos sistema**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 31 ir 32 straipsnius,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą, parengtą atsižvelgiant į Mokslo ir technikos komiteto paskirtų valstybių narių mokslinių ekspertų grupės pateiktą nuomonę,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva 2013/59/Euratomas ⁽³⁾ nustatomi asmenų, kurie patiria profesinę, medicininę ir bendrą apšvitą, sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės keliamų pavojų vienodi pagrindiniai saugos standartai;
- (2) Tarybos direktyva 2009/71/Euratomas ⁽⁴⁾ valstybėms narėms nustatyti įpareigojimai sukurti ir palaikyti nacionalinę branduolinės saugos sistemą. Ta direktyva grindžiama pagrindinių tarptautinių branduolinės saugos teisės aktų, t. y. Branduolinės saugos konvencijos ⁽⁵⁾ ir Saugos pagrindų ⁽⁶⁾, kuriuos parengė Tarptautinė atominės energijos agentūra (TATENA), nuostatomis;
- (3) Tarybos direktyva 2011/70/Euratomas ⁽⁷⁾ valstybėms narėms nustatomi įpareigojimai sukurti ir palaikyti nacionalinę panaudoto kuro ir radioaktyviųjų atliekų tvarkymo sistemą;
- (4) 2007 m. gegužės 8 d. Tarybos išvadose dėl branduolinės saugos ir panaudoto branduolinio kuro bei radioaktyviųjų atliekų saugaus tvarkymo pažymima, kad „atsakomybė dėl branduolinės saugos tenka kiekvienai valstybei narėi; atitinkamais atvejais jos imamasi ES struktūroje. Sprendimai dėl saugos veiksnių ir branduolinių objektų priežiūra ir toliau priklausys tik veiklos vykdytojų ir nacionalinių valdžios institucijų kompetencijai“;
- (5) 2011 m. Japonijos mieste Fukušimoje įvykusi branduolinė avarija vėl atkreipė viso pasaulio dėmesį į priemones, kurių reikia rizikai kuo labiau sumažinti ir aukščiausiam branduolinės saugos lygiui užtikrinti. Vadovaudamasi 2011 m. kovo 24–25 d. Europos Vadovų Tarybos išvadomis, nacionalinės kompetentingos reguliavimo institucijos kartu su Komisija Europos branduolinės saugos reguliavimo institucijų grupėje (ENSREG), įsteigtoje Komisijos sprendimu 2007/530/Euratomas ⁽⁸⁾, atliko Bendrijos masto išsamius atominės elektrinių rizikos ir saugos įvertinimus (testavimą nepalankiausiomis sąlygomis). Iš rezultatų matyti, kad galėtų būti įgyvendinti tam tikri dalyvaujančių šalių branduolinės saugos strategijų ir sektoriuje nusistovėjusios praktikos patobulinimai.

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 2 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 92.

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva 2013/59/Euratomas, kuria nustatomi pagrindiniai saugos standartai siekiant užtikrinti apsaugą nuo jonizuojančiosios spinduliuotės apšvitos keliamų pavojų ir panaikinamos direktyvos 89/618/Euratomas, 90/641/Euratomas, 96/29/Euratomas, 97/43/Euratomas ir 2003/122/Euratomas (OL L 13, 2014 1 17, p. 1).

⁽⁴⁾ 2009 m. birželio 25 d. Tarybos direktyva 2009/71/Euratomas, kuria nustatoma Bendrijos branduolinių įrenginių branduolinės saugos sistema (OL L 172, 2009 7 2, p. 18).

⁽⁵⁾ 1999 m. lapkričio 16 d. Komisijos sprendimas 1999/819/Euratomas dėl Europos atominės energijos bendrijos (Euratomas) prisijungimo prie 1994 m. Branduolinės saugos konvencijos (OL L 318, 1999 12 11, p. 20).

⁽⁶⁾ TATENA saugos pagrindai: pagrindiniai saugos principai, TATENA saugos standartų serija Nr. SF-1 (2006 m.).

⁽⁷⁾ 2011 m. liepos 19 d. Tarybos direktyva 2011/70/Euratomas, kuria nustatoma panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų atsakingo ir saugaus tvarkymo Bendrijos sistema (OL L 199, 2011 8 2, p. 48).

⁽⁸⁾ 2007 m. liepos 17 d. Komisijos sprendimas 2007/530/Euratomas dėl Europos branduolinės saugos ir atliekų tvarkymo aukšto lygio grupės sudarymo (OL L 195, 2007 7 27, p. 44).

Be to, Europos Vadovų Taryba taip pat paragino Komisiją atitinkamai atvejais persvarstyti galiojančią branduolinių įrenginių saugos teisinį bei reguliavimo pagrindą ir pateikti pasiūlymą dėl visų reikalingų patobulinimų. Europos Vadovų Taryba taip pat pabrėžė, kad Sąjungoje turėtų būti įdiegti ir nuolatos tobulinami aukščiausi branduolinės saugos standartai;

- (6) viena iš pagrindinių Bendrijos branduolinės saugos reguliavimo sistemos sąlygų yra stipri kompetentinga reguliavimo institucija, turinti faktinį nepriklausomumą jai priimant reguliavimo sprendimus. Norint užtikrinti aukštą branduolinės saugos lygį itin svarbu, kad kompetentinga reguliavimo institucija turėtų galimybę naudotis savo įgaliojimais nešališkai, skaidriai ir nepatirdama jokios nederamos įtakos reguliavimo sprendimų priėmimo procese. Reguliavimo sprendimai ir vykdymo užtikrinimo veiksmai branduolinės saugos srityje turėtų būti grindžiami objektyviais su sauga susijusiais techniniais sumetimais ir turėtų būti patvirtinami nepatiriant jokios nederamos išorės įtakos, kuri galėtų kelti pavojų saugai, pavyzdžiui, nederamos įtakos, susijusios su kintančiomis politinėmis, ekonominėmis ar visuomeninėmis sąlygomis.

Direktyvos 2009/71/Euratomas nuostatos dėl kompetentingų reguliavimo institucijų funkcijų atskyrimo turėtų būti sustiprintos siekiant užtikrinti reguliavimo institucijų faktinį nepriklausomumą nuo nederamos įtakos joms priimant reguliavimo sprendimus ir garantuoti, kad joms būtų suteiktos tinkamos priemonės ir kompetencija tinkamai atlikti joms pavestas pareigas. Visų pirma, reguliavimo institucija turėtų turėti pakankamai teisinių galių, pakankamai darbuotojų ir pakankamai finansinių išteklių, kad galėtų tinkamai vykdyti jai pavestas pareigas.

Tačiau griežtesni reikalavimai neturėtų daryti poveikio glaudžiam bendradarbiavimui atitinkamai atvejais su kitomis atitinkamomis nacionalinėmis valdžios institucijomis ar valstybių narių pateiktoms bendroms politikos gairėms;

- (7) reguliavimo sprendimų priėmimo procese turėtų būti atsižvelgta į kompetenciją ir specialiąsias žinias, kurias gali teikti techninės paramos organizacijos. Tos specialiosios žinios turėtų būti grindžiamos pažangiausiomis mokslinėmis ir techninėmis žiniomis, įgytomis, be kita ko, iš eksploataavimo patirties ir su sauga susijusių mokslinių tyrimų, žinių valdymu ir tinkamais techniniais ištekliais;
- (8) laikantis TATENA bendrųjų saugos reikalavimų 1 dalies, reikėtų atsižvelgti tiek į valstybių narių vaidmenį kuriant branduolinės saugos sistemą, tiek į reguliavimo institucijos vaidmenį įgyvendinant tą sistemą;
- (9) atsižvelgiant į specializuotą branduolinės pramonės pobūdį ir į tai, kad reikiamų specialiųjų žinių ir kompetencijos turinčių asmenų nėra daug, todėl vykdomąsias pareigas atliekantys asmenys gali pereiti dirbti iš branduolinės pramonės į reguliavimo institucijas (ir atvirkščiai), ypač daug dėmesio turėtų būti skiriama tam, kad būtų išvengta interesų konfliktų. Be to, turėtų būti imtasi priemonių užtikrinti, kad nekiltų interesų konflikto toms organizacijoms, kurios teikia konsultacijas ar paslaugas kompetentingai reguliavimo institucijai;
- (10) branduolinės avarijos padariniai gali būti juntami ir už valstybės ribų, todėl reikėtų skatinti netoli branduolinio įrenginio esančių valstybių narių kompetentingų reguliavimo institucijų glaudų bendradarbiavimą, veiksmų koordinavimą ir keitimąsi informacija, neatsižvelgiant į tai, ar tos valstybės narės eksploatuoja branduolinius įrenginius, ar ne. Šiuo atžvilgiu valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų įdiegta derama tvarka, kuri palengvintų tokį bendradarbiavimą tarpvalstybinio poveikio branduolinės saugos klausimais;
- (11) siekiant užtikrinti, kad būtų įgyjami tinkami įgūdžiai ir įgyjama bei palaikoma tinkamo lygio kompetencija, visos šalys turėtų užtikrinti, kad visi darbuotojai, turintys pareigų, susijusių su branduolinių įrenginių branduoline sauga ir branduolinio įrenginio aikštelėje taikomomis avarinės parengties ir reagavimo priemonėmis, būtų nuolatos mokomi. Tas tikslas gali būti pasiektas parengus mokymo programas ir mokymo planus, mokymo programų periodinio persvarstymo ir atnaujinimo procedūras ir iš biudžeto tinkamai skiriant lėšų mokymui;
- (12) dar viena svarbi Fukušimoje įvykusios branduolinės avarijos pamoka – skaidrumo didinimo branduolinės saugos klausimais svarba. Skaidrumas taip pat yra svarbi reguliavimo sprendimų priėmimo nepriklausomumo skatinimo priemonė. Todėl galiojančiose Direktyvos 2009/71/Euratomas nuostatose dėl plačiau visuomenei teiktinos informacijos turėtų būti konkrečiau nurodyta, kokios rūšies informacija turėtų būti teikiama. Be to, plačiai visuomenei pagal nacionalinę branduolinės saugos sistemą ir atsižvelgiant į tai, kad nacionalinės sistemos yra skirtingos, turėtų būti suteikta galimybių dalyvauti atitinkamai su branduoliniais įrenginiais susijusių sprendimų priėmimo proceso etapais. Atsakomybę už sprendimus dėl licencijų išlaiko nacionalinės kompetingos valdžios institucijos;

- (13) šios direktyvos reikalavimai dėl skaidrumo papildo nustatytuosius galiojančiuose Euratomo teisės aktuose. Tarybos sprendimu 87/600/Euratomas ⁽¹⁾ valstybėms narėms nustatomi įpareigojimai pranešti ir pateikti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms informaciją radiacinės avarijos jų teritorijoje atveju, o į Direktyvą 2013/59/Euratomas įtraukti įpareigojimai valstybėms narėms informuoti plačiąją visuomenę apie taikytinas sveikatos apsaugos priemones ir veiksmus, kurių turi būti imtasi radiacinės avarijos atveju, taip pat reguliariai teikti atnaujintą informaciją gyventojams, kurie gali nukentėti tokios avarijos atveju;
- (14) 6-ajame peržiūros susitikime Branduolinės saugos konvencijos Susitariančiosios Šalys pakartojo savo įsipareigojimą dėl 2-ojo neeilinio susitikimo, įvykusio po Fukušimos avarijos, išvadų. Visų pirma jos pabrėžė, kad atominės elektrinės turėtų būti projektuojamos, statomos ir eksploatuojamos siekiant išvengti avarijų, o galimos avarijos atveju – sumažinti jos padarinius ir išvengti taršos už branduolinio įrenginio aikštelės ribų, ir kad reguliavimo institucijos turėtų užtikrinti, kad tais tikslais būtų vadovaujamosi nustatant ir įgyvendinant tinkamus esamų įrenginių saugos patobulinimus;
- (15) atsižvelgiant į techninę pažangą, kuri pasiekta TATENA ir Vakarų Europos branduolinės energetikos reguliavimo institucijų asociacijos (WENRA) pastangomis, ir atsižvelgiant į testavimo nepalankiausiomis sąlygomis patirtį ir Fukušimos branduolinės avarijos tyrimų rezultatus, Direktyva 2009/71/Euratomas turėtų būti iš dalies pakeista įtraukiant į ją aukšto lygio Bendrijos branduolinės saugos tikslą, apimančią visus branduolinių įrenginių gyvavimo ciklo etapus (aikštelės parinkimą, projektavimą, statybą, perdavimą eksploatuoti, eksploatavimą ir eksploatavimo nutraukimą). Visų pirma norint įgyvendinti tą tikslą reikia, kad sauga būtų labai padidinama projektuojant naujus reaktorių, kuriems turėtų būti naudojamosi pažangiausiomis žiniomis ir technologijomis, atsižvelgiant į naujausius tarptautinius saugos reikalavimus;
- (16) tą tikslą visų pirma reikėtų pasiekti naudojantis branduolinės saugos vertinimais, kurie patenka į šios direktyvos taikymo sritį. Juos turėtų atlikti licencijos turėtojai, kontroliuojant nacionalinei kompetentingai reguliavimo institucijai, ir jais gali būti naudojamosi vertinant didelės avarijos riziką, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/92/ES ⁽²⁾, laikantis šios direktyvos reikalavimų;
- (17) pakopinės apsaugos sąvoka yra esminis branduolinių įrenginių saugos aspektas ir aukšto lygio branduolinės saugos tikslų įgyvendinimo pagrindas. Taikant pakopinės apsaugos principus, kaip pripažįstama tarptautiniuose standartuose bei gairėse ir WENRA, užtikrinama, kad saugos srities veiklai, kiek tai pagrįstai praktiškai įmanoma, taikomi vienas su kitu nesusiję nuostatų rinkiniai, kuriais remiantis tikėtino sutrikimo atveju jis būtų aptiktas, kompensuotas arba ištaisytas tinkamomis priemonėmis. Kiekvieno atskiro nuostatų rinkinio veiksmingumas yra svarbus pakopinės apsaugos elementas, kad būtų galima užkirsti kelią avarijoms ir sumažinti padarinius, jeigu jos įvyktų. Pakopinės apsaugos struktūrą paprastai sudaro penki lygiai. Nesuveikus vieno lygio priemonėms, pereinama prie kito lygio. Pirmo apsaugos lygio tikslas yra veikimo anomalijų ir sistemos sutrikimų prevencija. Jei pirmo lygio priemonės nesuveikia, veikimo anomalija kontroliuojama arba sutrikimai aptinkami antro apsaugos lygio priemonėmis. Jei antro lygio priemonės nesuveikia, trečiu lygiu užtikrinama, kad saugos funkcijos būtų toliau vykdomos aktyvuojant specialias saugos sistemas ir kitas saugos priemones. Jei trečio lygio priemonės nesuveikia, ketvirto lygio priemonėmis avarijos plitimas ribojamas taikant avarijos valdymo priemones, kad būtų užkirstas kelias rimtos avarijos sąlygoms, kai radioaktyviosios medžiagos išmetamos į išorę, arba tokios sąlygos būtų sušvelnintos. Paskutinis tikslas (penktas apsaugos lygis) yra didelių kiekių išmetimo į išorę radiologinių padarinių mažinimas taikant avarinių situacijų valdymo priemones už branduolinio įrenginio aikštelės ribų;
- (18) kitu aukšto lygio branduolinės saugos užtikrinimo ir nuolatinio jos gerinimo esminiu veiksmu, papildančiu pakopinę apsaugą, laikoma veiksminga branduolinės saugos kultūra. Veiksmingos branduolinės saugos kultūros rodikliai yra visų pirma, visų lygių organizacijos darbuotojų ir vadovų įsipareigojimas užtikrinti ir nuolat gerinti branduolinę saugą, visų lygių darbuotojų gebėjimo kvestionuoti atitinkamų saugos principų ir praktikos užtikrinimą siekiant nuolat gerinti branduolinę saugą skatinimas, darbuotojų gebėjimas laiku pranešti apie saugos problemas, eksploatacijos metu įgytos patirties nustatymas ir sistemingas pranešimas apie visus nukrypimus nuo įprastų eksploatavimo sąlygų ar su avarijų valdymu susijusių priemonių, kurie gali turėti įtakos branduolinei saugai. Svarbūs veiksniai, kurie padeda užtikrinti patikimą branduolinės saugos kultūrą, yra, visų pirma, veiksmingos valdymo sistemos, tinkamas švietimas bei mokymas ir licencijos turėtojo priemonės, pagal kurias registruojama, vertinama ir dokumentuojama vidaus ir išorės saugai svarbi eksploatavimo patirtis, taip pat veiksmingas iškeltų klausimų sprendimas;

⁽¹⁾ 1987 m. gruodžio 14 d. Tarybos sprendimas 87/600/Euratomas dėl Bendrijoje nustatomos skubaus pasikeitimo informacija radiacinės avarijos atveju tvarkos (OL L 71, 1987 12 30, p. 76).

⁽²⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012 1 28, p. 1).

- (19) tais atvejais, kai šioje direktyvoje vartojama frazė „pagrįstai praktiškai įmanoma“, ji turėtų būti taikoma laikantis nustatytų apibrėžčių, visų pirma WENRA ir TATENA apibrėžčių;
- (20) po Trijų mylių saloje ir Černobylyje įvykusių branduolinių avarijų Fukušimos branduolinė avarija dar kartą parodė, kokia svarbi yra apgaubo funkcija, nes tai paskutinė užtvara, galinti apsaugoti žmones ir aplinką nuo radioaktyviųjų medžiagų išmetimo po avarijos. Todėl pareiškėjas, prašantis licencijos statyti naują energetinį arba mokslinių tyrimų reaktorių, turėtų įrodyti, kad pagal projektą reaktoriaus šerdies pažeidimo poveikis praktiškai juntamas tik apgaubo viduje, t. y. pareiškėjas turėtų įrodyti, kad didelis ar neleistinas radioaktyviųjų medžiagų išmetimas už apgaubo ribų yra visiškai netikėtinas, ir pareiškėjas turėtų būti pajėgus labai užtikrintai pademonstruoti, jog toks išmetimas neįvyks;
- (21) avarių prevencijos ir jų padarinių mažinimo tikslais reikėtų reikalauti konkretesnių priemonių, skirtų avarių valdymui ir avarinių situacijų valdymui įrenginio aikštelėje. Jos turėtų atitikti atitinkamas Direktyvos 2013/59/Euratomas nuostatas ir nedaryti joms poveikio. Licencijos turėtojas turėtų numatyti procedūras, gaires ir priemones, taikomas avarijoms, įskaitant rimtas avarijas, kurios galėtų įvykti visais eksploataavimo režimais, įskaitant veikimą visu pajėgumu, sustabdymo ir pereinamąsias būsenas, užtikrinant visų tokių procedūrų ir priemonių nuoseklumą bei tęstinumą ir užtikrinant, kad jos būtų bandomos, peržiūrimos ir atnaujinamos. Tomis priemonėmis taip pat turėtų būti numatyta pakankamai darbuotojų, įrangos ir kitų būtinų išteklių. Turėtų būti pateikta organizacinė struktūra, kurioje būtų aiškiai paskirstyta atsakomybė ir numatytas reagavimo organų veiklos koordinavimas;
- (22) testavimas nepalankiausiomis sąlygomis parodė, koks svarbus vaidmuo tenka visų už branduolinę saugą atskančių šalių tvirtesnio bendradarbiavimo ir tarpusavio koordinavimo mechanizmams. Ekspertiniai vertinimai pasiteisino kaip gera pasitikėjimo ugdymo priemonė, kurios tikslas – kaupti patirtį ir keistis ja, taip pat užtikrinti bendrą aukštų branduolinės saugos standartų taikymą;
- (23) valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimas branduolinės saugos srityje yra nusistovėjęs ir gali suteikti pridėtinės vertės branduolinės saugos, skaidrumo ir atvirumo suinteresuotųjų subjektų atžvilgiu Europos ir tarptautiniu lygiu.

Valstybės narės, pasitelkdamos savo kompetentingas reguliavimo institucijas ir tinkamai naudodamosi ENSREG, remdamosi WENRA ekspertinėmis žiniomis, turėtų kas šešerius metus nustatyti ekspertinių vertinimų bendrą konkrečią su jų branduolinių įrenginių branduoline sauga susijusią techninę temą metodiką, techninę užduotį ir tvarkaraštį. Nagrinėtina bendra konkreti techninė tema turėtų būti pasirinkta iš WENRA saugos rekomendacinių lygių arba remiantis eksploataavimo patirties duomenimis, incidentais ir avarijomis, bei technologijų ir mokslo raida. Valstybės narės turėtų atlikti nacionalinį savo veiklos vertinimą ir numatyti priemones dėl kitų valstybių narių kompetentingų reguliavimo institucijų atliekamo nacionalinio jų veiklos vertinimo bendrų ekspertinių vertinimų.

Turėtų būti rengiamos tų ekspertinių vertinimų išvadų ataskaitos. Atsižvelgdamos į tų ekspertinių vertinimų ataskaitų rezultatus, valstybės narės turėtų nustatyti nacionalinius veiksmų planus, kuriuose būtų atsižvelgiama į visas aktualias išvadas ir jų nacionalinius vertinimus. Ekspertinių vertinimų ataskaitos taip pat turėtų tapti pagrindu rengiant visos Sąjungos teminių ekspertinių vertinimų rezultatų suvestinę ataskaitą, kurią kartu rengia valstybių narių kompetentingos reguliavimo institucijos. Suvestinės ataskaitos tikslas neturėtų būti branduolinių įrenginių saugos klasifikavimas; joje daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama pažangai ir teminio ekspertinio vertinimo techninėms išvadoms, kad būtų galima pasidalyti vertinimo metu įgyta patirtimi.

Ekspertiniuose vertinimuose turėtų vyrauti tarpusavio pasitikėjimas, todėl būtų tikslinga, kad Komisija, kai tai praktiškai įmanoma, informuotų valstybes nares apie tai, kad ji ketina naudoti ekspertinių vertinimų ataskaitų duomenis savo politikos dokumentuose;

- (24) valstybių narių pareigos teikti šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitas ir Komisijos pareiga rengti ataskaitą remiantis nacionalinėmis ataskaitomis turėtų suteikti galimybę apžvelgti ir įvertinti įvairius šios direktyvos įgyvendinimo aspektus ir jos veiksmingumą. Esama įvairių pareigų teikti ataskaitas tarptautiniu lygiu, pavyzdžiui, pagal Branduolinės saugos konvenciją, ir jų rezultatai gali būti naudojami vertinant šios direktyvos įgyvendinimą. Be to, pagal šią direktyvą turėtų būti nustatyti papildomi ataskaitų teikimo reikalavimai, susiję su branduolinių įrenginių teminių ekspertinių vertinimų išvadomis. Todėl, siekiant supaprastinti teisės aktus ir sumažinti administracinę naštą, valstybių narių pareiga teikti ataskaitas turėtų būti palengvinta tiek ataskaitų teikimo dažnumo, tiek ataskaitų turinio požiūriu;
- (25) laikantis laipsniško požiūrio, šios direktyvos nuostatų įgyvendinimas priklauso nuo valstybės narės teritorijoje esančių branduolinių įrenginių tipo. Todėl, įgyvendindamos šias nuostatas nacionalinėje teisėje, valstybės narės turėtų atsižvelgti į rizikos, kurią kelia branduoliniai įrenginiai, kuriuos jos planuoja statyti arba eksploatuoja, galimą dydį ir pobūdį. Visų pirma laipsniškas požiūris turėtų būti taikomas toms valstybės narėms, kurios turi

visai mažai branduolinių ir radioaktyviųjų medžiagų (pavyzdžiui, susijusių su nedidelių mokslinių tyrimų reaktorių eksploatavimu), kurios didelės avarijos atveju nesukeltų padarinių, panašių į atominių elektrinių avarijų padarinius;

- (26) šios direktyvos nuostatos, kurios pagal savo pobūdį susijusios su branduolinių įrenginių egzistavimu, konkrečiau tos, kurios susijusios su licencijos turėtojo įpareigojimais, naujais konkrečiais reikalavimais branduoliniams įrenginiams, taip pat nuostatos dėl avarinės parengties ir reagavimo branduolinio įrenginio aikštelėje neturėtų būti taikomos branduolinių įrenginių neturinčioms valstybėms narėms. Šios direktyvos nuostatos turėtų būti perkeltos į nacionalinę teisę ir įgyvendinamos proporcingai, atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes ir į tai, kad tos valstybės narės neturi branduolinių įrenginių, kartu užtikrinant, kad Vyriausybė arba kompetentingos institucijos skirtų deramą dėmesį branduolinei saugai;
- (27) pagal Direktyvą 2009/71/Euratomas valstybės narės turi sukurti ir palaikyti nacionalinę teisėkūros, reguliavimo ir organizacinę sistemą, reglamentuojančią branduolinių įrenginių branduolinę saugą. Teisė nuspręsti, kaip priimti nacionalinės sistemos nuostatas ir pagal kokius teisės aktus jas taikyti, paliekama valstybių narių kompetencijai;
- (28) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas mano, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (29) todėl Direktyva 2009/71/Euratomas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2009/71/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„TIKSLAI, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS“.

2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Ši direktyva taikoma bet kokiam civiliniam branduoliniam įrenginiui, kuriam reikia licencijos.“;

- b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Ši direktyva papildo Sutarties 30 straipsnyje nurodytus pagrindinius standartus dėl branduolinių įrenginių branduolinės saugos ir nedaro poveikio darbuotojų ir plačiosios visuomenės sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės keliamų pavojų srityje galiojantiems Bendrijos teisės aktams, visų pirma Direktyvai 2013/59/Euratomas.“

3. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 punkto a papunktis pakeičiamas taip:

„a) atominė elektrinė, sodrinimo įrenginys, branduolinio kuro gamykla, panaudoto branduolinio kuro perdirbimo įrenginys, mokslinių tyrimų reaktorius, panaudoto branduolinio kuro saugykla ir“;

- b) pridedami šie punktai:

„6. Avarija – nenumatytas įvykis, kurio esami arba galimi padariniai radiacinės arba branduolinės saugos požiūriu yra reikšmingi;

7. Incidentas – nenumatytas įvykis, kurio esami arba galimi padariniai radiacinės arba branduolinės saugos požiūriu nėra reikšmingi;

8. veikimo anomalija – nuo įprasto veikimo nukrypstantis veikimo procesas, kuris yra tikėtinas bent kartą per įrenginio eksploatavimo laikotarpį, tačiau dėl kurio pagal atitinkamas projektavimo nuostatas nepadaroma reikšmingos žalos saugai svarbiems elementams ir nesukeliamos avarinės sąlygos;
 9. projektavimo duomenų sąvadas – sąlygų ir įvykių seka, į kurią pagal nustatytus kriterijus tiesiogiai atsižvelgiama projektuojant branduolinį įrenginį, įskaitant jo modernizavimus, kad tos sąlygos ir įvykiai negalėtų įrenginio paveikti ir nebūtų viršytos leidžiamos ribos, kai saugos sistemos veikia taip, kaip numatyta;
 10. projektinė avarija – avarinės sąlygos, į kurias atsižvelgiant branduolinis įrenginys projektuojamas pagal nustatytus projektavimo kriterijus ir kurioms susidarius žala kurui, atitinkamais atvejais, ir radioaktyviųjų medžiagų išmetimas neviršytų leidžiamų ribų;
 11. rimtos sąlygos – sąlygos, kurios yra rimtesnės nei su projektinėmis avarijomis susijusios sąlygos; tokios sąlygos gali susidaryti dėl kelių sutrikimų, pavyzdžiui, jei visiškai neveikia visi saugos sistemos posisteminiai, arba jei įvyksta visiškai netikėtinas įvykis.“
4. 2 skyriuje po antraštės „PAREIGOJIMAI“ įterpiama ši antraštė:

„1 SKIRSNIS

Bendrieji įpareigojimai“.

5. 4 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės sukuria ir palaiko nacionalinę teisėkūros, reguliavimo ir organizacinę sistemą (toliau – nacionalinė sistema), reglamentuojančią branduolinių įrenginių branduolinę saugą. Nacionalinėje sistemoje visų pirma numatoma:

- a) atsakomybės paskirstymas ir atitinkamų valdžios institucijų veiksmų koordinavimas;
- b) nacionaliniai branduolinės saugos reikalavimai, taikomi visais branduolinių įrenginių gyvavimo ciklo etapais;
- c) branduolinių įrenginių licencijavimo ir draudimo juos eksploatuoti neturint licencijos sistema;
- d) kompetentingos reguliavimo institucijos atliekamos branduolinės saugos reguliavimo kontrolės sistema;
- e) veiksmingi ir proporcingi vykdymo užtikrinimo veiksmai, įskaitant, atitinkamais atvejais, taisomuosius veiksmus ar eksploatavimo sustabdymą ir licencijos pakeitimą ar panaikinimą.

Teisė nuspręsti, kaip b punkte nurodyti nacionaliniai branduolinės saugos reikalavimai turi būti priimami ir pagal kokius dokumentus jie turi būti taikomi, paliekama valstybių narių kompetencijai.“

6. 5 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Valstybės narės užtikrina kompetentingos reguliavimo institucijos faktinį nepriklausomumą nuo nederamos įtakos jai priimant reguliavimo sprendimus. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėje sistemoje kompetentingai reguliavimui būtų nustatyti reikalavimai:

- a) būti funkciškai atskirta nuo visų kitų įstaigų ar organizacijų, susijusių su branduolinės energijos skatinimu ar naudojimu, ir nesiekti gauti ir nevykdyti jokios tokios įstaigos ar organizacijos nurodymų vykdant savo reguliavimo užduotis;
- b) priimti reguliavimo sprendimus, grindžiamus patikimais ir skaidriais su branduoline sauga susijusiais reikalavimais;
- c) gauti jai skirtus ir tinkamus biudžeto asignavimus, kad ji galėtų vykdyti nacionalinėje sistemoje nustatytas savo reguliavimo užduotis, ir būti atsakinga už paskirto biudžeto įgyvendinimą;
- d) įdarbinti tinkamą skaičių darbuotojų, turinčių jos pareigoms įvykdyti būtina kvalifikaciją, patirtį ir ekspertinių žinių. Vykdydama savo reguliavimo funkcijas ji gali naudotis išorės moksliniais ir techniniais ištekliais bei ekspertinėmis žiniomis;

- e) nustatyti interesų konfliktų prevencijos ir jų sprendimo procedūras;
- f) teikti su branduoline sauga susijusią informaciją be jokios kitos įstaigos ar organizacijos leidimo, jei tai nekelia pavojaus kitiems viršesniems interesams, pavyzdžiui, saugumui, pripažintiems atitinkamuose teisės aktuose ar tarptautiniuose dokumentuose.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingai reguliavimo institucijai būtų suteikti su 4 straipsnio 1 dalyje apibūdinta nacionaline sistema susijusioms jos pareigoms vykdyti būtini teisiniai įgaliojimai. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėje sistemoje kompetentingoms reguliavimo institucijoms būtų patikėtos tokios pagrindinės reguliavimo užduotys:

- a) nustatyti nacionalinius branduolinės saugos reikalavimus, juos apibrėžti ar dalyvauti juos apibrėžiant;
- b) reikalauti, kad licencijos turėtojas laikytųsi nacionalinių branduolinės saugos reikalavimų bei atitinkamoje licencijoje nustatytą sąlygų ir įrodytų, kad jų laikosi;
- c) atliekant reguliavimo vertinimus ir patikras tikrinti, ar jų laikomasi;
- d) siūlyti ar vykdyti veiksmingus ir proporcingus vykdymo užtikrinimo veiksmus.“

7. 6, 7 ir 8 straipsniai pakeičiami taip:

„6 straipsnis

Licencijos turėtojai

Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėje sistemoje būtų nustatyti šie reikalavimai;

- a) pirminė atsakomybė už branduolinio įrenginio branduolinę saugą turi tekti licencijos turėtojui. Ta atsakomybė negali būti perduota ir apima atsakomybę už rangovų ir subrangovų, kurių veikla gali daryti poveikį branduolinio įrenginio branduolinei saugai, veiksmus;
- b) teikdamas licencijos paraišką, pareiškėjas turi pateikti branduolinės saugos įrodymų. Jų apimtis ir išsamumas turi atitikti branduoliniam įrenginiui ir jo aikštelei aktualaus pavojaus galimą dydį ir pobūdį;
- c) licencijos turėtojai turi sistemingu ir patikrinamu būdu reguliariai vertinti, tikrinti ir nuolat tobulinti, kiek tai pagrįstai praktiškai įmanoma, savo branduolinių įrenginių branduolinę saugą. Tai apima patikrinimą, ar įdiegtos avarijų prevencijos ir avarijų padarinių mažinimo priemonės, įskaitant pakopinės apsaugos nuostatų taikymo patikrinimą;
- d) licencijos turėtojai turi sukurti ir įgyvendinti valdymo sistemas, kuriose deramas prioritetas teikiamas branduolinei saugai;
- e) licencijos turėtojai turi numatyti tinkamas įrenginio aikštelėje taikomas avarinių situacijų procedūras ir priemones, įskaitant rimtų avarijų valdymo gaires ar lygiavertes priemones, kad būtų veiksmingai reaguojama į avarijas siekiant išvengti jų padarinių ar juos sumažinti. Tos procedūros ir priemonės visų pirma:
 - i) turi būti suderinamos su kitomis eksploataavimo procedūromis ir būti periodiškai bandomos, kad būtų patikrintas jų praktinis taikymas;
 - ii) turi būti taikomos avarijoms ir rimtoms avarijoms, kurios galėtų įvykti visais eksploataavimo režimais ir kurios yra susijusios vienu metu su keliais blokais ar daro poveikį keliems blokams;
 - iii) turi apimti priemones išorės pagalbai gauti;
 - iv) turi būti periodiškai peržiūrimos ir reguliariai atnaujinamos, atsižvelgiant į bandymų metu ir dėl avarijų įgytą patirtį;
- f) licencijos turėtojai turi numatyti ir nuolat turėti savo įsipareigojimams dėl branduolinio įrenginio branduolinės saugos įvykdyti būtinus finansinius išteklius ir tinkamą kvalifikaciją bei kompetenciją turinčius darbuotojus. Licencijos turėtojai taip pat užtikrina, kad rangovai ir subrangovai, už kuriuos jie atsakingi ir kurių veikla gali daryti poveikį branduolinio įrenginio branduolinei saugai, turėtų jų įsipareigojimams įvykdyti būtinus tinkamą kvalifikaciją bei kompetenciją turinčius darbuotojus.

7 straipsnis

Ekspertinės žinios ir įgūdžiai branduolinės saugos srityje

Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėje sistemoje visoms šalims būtų nustatytas reikalavimas parengti savo darbuotojų, vykdančių su branduolinių įrenginių branduoline sauga susijusias pareigas, švietimo ir mokymo priemones, kurių paskirtis – įgyti, puoselėti ir toliau plėtoti branduolinės saugos ir avarinės parengties branduolinio įrenginio aikštelėje ekspertines žinias ir įgūdžius.

8 straipsnis

Skaidrumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad darbuotojams ir plačiajai visuomenei būtų teikiama būtina informacija apie branduolinių įrenginių branduolinę saugą ir jos reguliavimą, ypač daug dėmesio skiriant vietos valdžios institucijoms, gyventojams ir suinteresuotiesiems subjektams branduolinio įrenginio kaimynystėje. Ta pareiga apima užtikrinimą, kad kompetentinga reguliavimo institucija ir licencijos turėtojai savo atsakomybės srityse vykdydami savo komunikacijos politiką teiktų:

- a) darbuotojams ir plačiajai visuomenei – informaciją apie įprastas branduolinių įrenginių eksploatavimo sąlygas ir
- b) darbuotojams ir plačiajai visuomenei, taip pat branduolinio įrenginio kaimynystėje esančių kitų valstybių narių kompetentingoms reguliavimo institucijoms – skubią informaciją incidentų ir avarijų atveju.

2. Informacija visuomenei teikiama vadovaujantis atitinkamais teisės aktais bei tarptautiniais dokumentais su sąlyga, kad tai nekeltų pavojaus kitiems atitinkamuose teisės aktuose arba tarptautiniuose dokumentuose pripažintiems viršesniems interesams, pavyzdžiui, saugumui.

3. Nedarant poveikio 5 straipsnio 2 daliai, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga reguliavimo institucija atitinkamais atvejais pradėtų vykdyti su branduolinių įrenginių branduoline sauga susijusią bendradarbiavimo veiklą su branduolinio įrenginio kaimynystėje esančių kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, *inter alia*, keisdamosi ir (arba) dalydamasi informacija.

4. Valstybės narės užtikrina, kad plačiajai visuomenei būtų suteikta tinkama galimybė pagal atitinkamus teisės aktus ir tarptautinius dokumentus veiksmingai dalyvauti su branduolinių įrenginių licencijų išdavimu susijusiame sprendimų priėmimo procese.“

8. Po 8 straipsnio įterpiamas šis skirsnis:

„2 SKIRSNIS

Specialieji įpareigojimai

8a straipsnis

Branduolinių įrenginių branduolinės saugos užtikrinimo tikslas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėje branduolinės saugos sistemoje būtų nustatytas reikalavimas branduolinius įrenginius projektuoti, jiems parinkti aikštelę, juos statyti, perduoti eksploatuoti, eksploatuoti ir nutraukti eksploatavimą taip, kad būtų išvengta avarijų, o įvykus avarijai jos padariniai būtų mažinami ir būtų išvengiami:

- a) ankstyvo radioaktyviųjų medžiagų išmetimo į aplinką, kai už branduolinio įrenginio aikštelės ribų reikėtų taikyti avarines priemones, tačiau nebūtų pakankamai laiko tas priemones įgyvendinti;
- b) didelio radioaktyviųjų medžiagų išmetimo į aplinką, kai reikėtų imtis apsaugos priemonių, kurių taikymo vietos arba laiko nebūtų galima riboti.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėje sistemoje būtų nustatyta reikalavimas, kad 1 dalyje išdėstytas tikslas:

- a) būtų taikomas branduoliniams įrenginiams, kurių statybos licencija pirmą kartą suteikta po 2014 m. rugpjūčio 14 d.;
- b) būtų naudojamas kaip esamų branduolinių įrenginių pagrindai praktiškai įmanomų saugos patobulinimų įgyvendinimo tinkamu laiku standartas, be kita ko, atliekant 8c straipsnio b punkte nurodytus periodinius saugos persvarstymus.

8b straipsnis

Branduolinių įrenginių branduolinės saugos tikslo įgyvendinimas

1. Kad pasiektų 8a straipsnyje nurodytą branduolinės saugos tikslą, valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėje sistemoje būtų nustatytas reikalavimas, pagal kurį, tais atvejais, kai taikoma pakopinė apsauga, ji būtų taikoma siekiant užtikrinti, kad:

- a) būtų kuo labiau sumažintas ekstremalių išorinių gamtinių ir netyčinių žmogaus sukeltų pavojų poveikis;
- b) būtų užkirstas kelias veikimo anomalijoms ir sutrikimams;
- c) veikimo anomalijos būtų kontroliuojamos, o sutrikimai aptinkami;
- d) projektavimo duomenų sąvade numatytos avarijos būtų kontroliuojamos;
- e) rimtos sąlygos būtų kontroliuojamos, įskaitant avarijų plitimo prevenciją ir rimtų avarijų padarinių mažinimą;
- f) būtų įdiegtos 8d straipsnio 1 dalies reikalavimus atitinkančios organizacinės struktūros.

2. Kad pasiektų 8a straipsnyje nustatytą branduolinės saugos tikslą, valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėje sistemoje būtų nustatytas reikalavimas, pagal kurį kompetentinga reguliavimo institucija ir licencijos turėtojas imtųsi priemonių veiksmingai branduolinės saugos kultūrai skatinti ir stiprinti. Tos priemonės visų pirma apima:

- a) valdymo sistemas, kuriose deramas prioritetas teikiamas branduolinei saugai ir skatinamas visų lygių darbuotojų bei vadovų gebėjimas kvestionuoti atitinkamų saugos principų ir praktikos veiksmingą užtikrinimą ir laiku pranešti apie saugos problemas, laikantis 6 straipsnio d punkto;
- b) licencijos turėtojo priemonės, pagal kurias registruojama, vertinama ir dokumentuojama vidaus ir išorės saugai svarbi eksploataavimo patirtis;
- c) įpareigojimą, kad licencijos turėtojas praneštų kompetentingai reguliavimo institucijai apie įvykius, kurie gali daryti poveikį branduolinei saugai, ir
- d) švietimo ir mokymo priemonės pagal 7 straipsnį.

8c straipsnis

Pradinis įvertinimas ir periodiniai saugos persvarstymai

Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėje sistemoje būtų nustatyti šie reikalavimai:

- a) visais atvejais, kai suteikiama licencija branduoliniam įrenginiui statyti arba branduoliniam įrenginiui eksploatuoti, ji turi būti grindžiama tinkamu branduolinio įrenginio aikštelės ir paties branduolinio įrenginio įvertinimu, apimančiu branduolinės saugos įrodymą pagal nacionalinius branduolinės saugos reikalavimus remiantis 8a straipsnyje išdėstytu tikslu;
- b) licencijos turėtojas, kurio reguliavimo kontrolę vykdo kompetentinga reguliavimo institucija, turi sistemingai ir reguliariai pakartotinai (bent kas dešimt metų) įvertinti branduolinio įrenginio saugą, kaip nustatyta 6 straipsnio c punkte. To pakartotinio saugos įvertinimo tikslas – užtikrinti, kad būtų laikomasi galiojančio projektavimo duomenų sąvado; atliekant šį įvertinimą nustatoma, kokių reikia tolesnių saugos patobulinimų, atsižvelgiant į senėjimo klausimus, eksploataavimo patirtį, naujausius mokslinių tyrimų rezultatus ir tarptautinių standartų pokyčius, vadovaujantis 8a straipsnyje išdėstytu tikslu.

8d straipsnis

Avarinė parengtis ir reagavimas branduolinio įrenginio aikštelėje

1. Nedarant poveikio Tarybos direktyvos 2013/59/Euratomas (*) nuostatoms, valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėje sistemoje būtų reikalaujama, jog avarinės parengties ir reagavimo branduolinio įrenginio aikštelėje organizacinė struktūra turi būti nustatyta aiškiai paskirstant atsakomybę ir numatant licencijos turėtojo ir kompetentingų valdžios institucijų bei organizacijų veiklos koordinavimą, atsižvelgiant į visus avarinės situacijos etapus.

2. Valstybės narės užtikrina pagal nacionalinę sistemą reikalaujamos avarinės parengties ir reagavimo branduolinio įrenginio aikštelėje nuoseklumą ir tęstinumą, palyginti su kitomis avarinės parengties ir reagavimo priemonėmis, reikalaujamomis pagal Direktyvą 2013/59/Euratomas.

(*) 2013 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva 2013/59/Euratomas, kuria nustatomi pagrindiniai saugos standartai siekiant užtikrinti apsaugą nuo jonizuojančiosios spinduliuotės apšvitos keliamų pavojų ir panaikinamos direktyvos 89/618/Euratomas, 90/641/Euratomas, 96/29/Euratomas, 97/43/Euratomas ir 2003/122/Euratomas (OL L 13, 2014 1 17, p. 1).“

9. Po 8d straipsnio įterpiamas šis skyrius:

„2a SKYRIUS

EKSPERTINIAI ĮVERTINIMAI IR ATASKAITŲ TEIKIMAS

8e straipsnis

Eksperiniai įvertinimai

1. Valstybės narės ne rečiau kaip kartą per dešimt metų imasi priemonių, kad būtų atliekamas jų nacionalinės sistemos ir kompetentingų reguliavimo institucijų periodinis savo veiklos įvertinimas, ir paprašo atlikti atitinkamų savo nacionalinės sistemos dalių ir kompetentingų reguliavimo institucijų tarptautinį ekspertinį įvertinimą, siekdamas nuolat gerinti branduolinę saugą. Tokių ekspertinių įvertinimų, kai jie būna parengti, rezultatai pateikiami valstybėms narėms ir Komisijai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad koordinuotai:

- a) būtų atliktas nacionalinis įvertinimas, remiantis konkrečia tema, susijusia su atitinkamų jų teritorijoje esančių branduolinių įrenginių branduoline sauga;
- b) visos kitos valstybės narės ir Komisija stebėtojos teisėmis būtų kviečiamos atlikti a punkte nurodyto nacionalinio įvertinimo ekspertinį įvertinimą;
- c) būtų imamasi tinkamų tolesnių priemonių, susijusių su atitinkamomis ekspertinio vertinimo proceso išvadomis;
- d) kai parengiami rezultatai, būtų skelbiamos pirmiau minėto proceso atitinkamos ataskaitos ir jo pagrindiniai rezultatai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įdiegtos priemonės, kad pirmąjį teminį ekspertinį vertinimą būtų galima pradėti 2017 m., o vėlesni teminiai ekspertiniai vertinimai galėtų būti vykdomi bent kas šešerius metus po tos datos.

4. Jeigu įvyksta avarija, dėl kurios susidaro padėtis, kai reikia taikyti avarines priemones už branduolinio įrenginio aikštelės ribų arba plačiosios visuomenės apsaugos priemones, atitinkama valstybė narė užtikrina, kad be nederamo delsimo būtų paprašyta atlikti tarptautinį ekspertinį įvertinimą.“

10. 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą pirmą kartą ne vėliau kaip iki 2014 m. liepos 22 d., o po to – ne vėliau kaip iki 2020 m. liepos 22 d.“;

b) 3 dalis išbraukiama.

11. 10 straipsnyje po 1 dalies įterpiama ši dalis:

„1a. 6, 8a, 8b, 8c ir 8d straipsnių perkėlimo į nacionalinę teisę ir įgyvendinimo įpareigojimai netaikomi branduolinių įrenginių neturinčioms valstybėms narėms, nebent jos nuspręstų pradėti kokią nors su branduoliniais įrenginiais, kuriems taikomas licencijavimas, susijusią veiklą jų jurisdikcijoje.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojūt įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2017 m. rugpjūčio 15 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų ir visų tų nuostatų vėlesnių pakeitimų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. liepos 8 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. C. PADOAN
